

SAJTÓKÖZLEMÉNY

2015. május 27.

Selyemkóró-állomány csökkenése a projektterületen

A selyemkóró vagy tejelőkóró, illetve selyemfű (*Asclepias syriaca*) észak-amerikai eredetű özönnövényünk. Eredetileg a textilipar számára hozták az országba, de nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, ellenben a természetből kiszabadulva agresszíven terjeszkedő, évelő gyomnövényünk lett. Irtása a hazai jogszabályok alapján kötelező, hasonlóan a parlagfűhöz. Hazánkban elsősorban homokterületek terjed, kiszorítva az őshonos fajokat és veszélyeztetve hazánk talán legértékesebb élőhelyeit a pannon homoki gyepeket, homoki tölgyeseket. Terjedését sok esetben méhészek segítik, hiszen a faj jó mézelő („selyemfű méz”, „vaddohány méz”), de ezzel sokmillió természetes és gazdasági károkat okoznak, nem beszélve az érintett területtulajdonosok esetleges növényvédelmi és természetvédelmi bírságáról.

A Kisalföldi Homokpuszta LIFE+ projekt (LIFE08 NAT/H/000289) területén a természetmegőrzési akciók egyik legfontosabb eleme az özönnövények, különösen a selyemkóró visszaszorítása volt a lőtér területén. A selyemkóró zárt állományai elsősorban a lőtér északi területein voltak jelen, a déli oldalon szálanként vagy kisebb foltokban fordult elő. Az elterjedése jól mutatja a terjeszkedés irányát is, egyértelműen a Duna menti településekről terjedt szét a szél segítségével.

A selyemkóró irtása során a vegyszerek használata ritkán kerülhető el, pusztán mechanikai módszerekkel (kaszálás, kihúzás) történő irtás csak nagyon hosszú idő alatt vezet eredményre, egyes esetekben a kaszálás még a terjedést is elősegítheti a fokozott sarjképzéssel. Védett természeti területen azonban a gyomirtó szerek használata nagy körültekintést igényel, hiszen könnyen okozhatja akár jelentős számú védett növény pusztulását is az ész nélküli permetezés. A faj kezelésére a projekt keretében irtási kísérleteket végeztünk a leghatékonyabb, ugyanakkor természetkímélő megoldás megtalálására, ennek eredményei hamarosan publikálásra kerülnek.

A projekt keretében 2012-2013-ban végeztük el az alapkezeléseket a teljes területen, az utolsó években az utókezelésekre (életben maradt, illetve magról kelt példányok) helyeződött a

hangsúly. Az összefüggő állományok (itt természeti érték gyakorlatilag nem maradt, a természetes élőhely fajai csak nyomokban fordulnak elő) esetében az első kezelést háti motoros permetezővel végeztük, az utókezelések, illetve a kisebb, gyakran szórt állományok esetében során elsősorban ecsetelést alkalmaztunk. A tapasztalataink szerint az ecsetelés a leghatékonyabb, ugyanakkor időigényes módszer, amellyel a környező növényzet károsítása nélkül lehet irtani a fajt (ha betartják az alapvető növényvédelmi szabályokat).

A kezelések eredményeképp a selyemkóró jelentősen visszaszorult a lőtér területén, az összefüggő állományok megszűntek, a faj azonban továbbra is jelen van a területen. Az összefüggő állományok helyén megindult a természetes élőhelyek helyreállása, amely azonban segítséggel is évekig tart. A túlélő példányok irtása érdekében az idei évben ismét elvégeztük az utókezeléseket. A kezelések során a szakszemélyzet a teljes területet bejárta és ecseteléssel kezelte a kikelt példányokat. A projekt ugyan idén zárul, de a területet kezelő szakemberek nem dőlhetnek hátra, a selyemkóró magja még évtizedekig jelen van a talajban és egy csapadékosabb év után tömegesen kelhet. A következő évtizedekben

Kérjük, ha a gazdálkodási területén előfordul a selyemkóró, akkor legalább kasálja le virágzáskor vagy termésérés előtt, hogy a magját a szél ne tudja elhordani és újabb területeket megfertőzni. Ne felejtsek el, a faj irtása Magyarországon kötelező!

A projektről bővebb információt a www.kisalfoldilife.hu weboldalon és a [Kisalföldi Homokpuszta](#) Facebook oldalán talál.

Sajtókapcsolat: **Rajcsányi-Müller Krisztina**

Tel.: + 36 30 652 38 55 E-mail: sajto@kisalfoldilife.hu